Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2026)0189

A Balti-tengerre vonatkozó többéves terv és a további lépések

Az Európai Parlament 2026. május 21-i állásfoglalása a Balti-tengerre vonatkozó többéves tervről és a további lépésekről (2024/2127(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkének (3) bekezdésére, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 4. cikkére, 43. cikkének (3) bekezdésére és 191. cikkére, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának. és 37. cikkére,

– tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[1] (a továbbiakban: a KHP-rendelet),

– tekintettel a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. július 6-i (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2] (a továbbiakban: a balti-tengeri többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendelet),

– tekintettel az (EU) 2016/1139 rendeletnek a balti-tengeri halászati kapacitás csökkentése, valamint az 508/2014/EU rendeletnek a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehalat, a Balti-tenger nyugati részén élő közönséges tőkehalat és a Balti-tenger nyugati részén élő heringet halászó flották halászati tevékenységeinek végleges

---

1 HL L 354., 2013.12.28., 22. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
2 HL L 191., 2016.7.15., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1139/oj.

beszüntetése tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. november 25-i (EU) 2020/1781 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[3],

– tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv)[4],

– tekintettel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvre[5],

– tekintettel a hering emberi fogyasztástól eltérő ipari célra történő célzott halászatának és kirakodásának tilalmáról szóló, 1977. szeptember 27-i 2115/77/EGK tanácsi rendeletre[6],

– tekintettel a vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre[7],

– tekintettel az 1328/2019. és a 0406/2020. számú petíció alapján készült, a Balti-tengerben található vegyszermaradványokról szóló, 2021. április 27-i állásfoglalására[8],

– tekintettel az „Uniós cselekvési terv: a tengeri ökoszisztémák védelme és helyreállítása a fenntartható és reziliens halászat érdekében” című, 2024. január 18-i állásfoglalására[9],

– tekintettel a kárókatonák által a halállományra, a halászatra és az akvakultúrára nézve okozott károk mérséklését célzó európai kárókatona-állomány gazdálkodási terv kidolgozásáról szóló, 2008. december 4-i állásfoglalására[10],

---

3 HL L 400., 2020.11.30., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1781/oj.
4 HL L 164., 2008.6.25., 19. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
5 HL L 206., 1992.7.22., 7. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.
6 HL L 247., 1977.9.28., 2. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1977/2115/oj.
7 HL L 20., 2010.1.26., 7. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.
8 HL C 506., 2021.12.15., 9. o.
9 HL C, C/2024/5735, 2024.10.17., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5735/oj.
10 HL C 21. E, 2010.1.28., 11. o.

– tekintettel az orosz árnyékflotta elleni uniós intézkedésekről és az Oroszország elleni szankciók teljes végrehajtásának biztosításáról szóló, 2024. november 14-i állásfoglalására (2024/2885(RSP))[11],

– tekintettel a Bizottságnak „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia – Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című 2020. május 20-i közleményében (COM(2020)0380) szereplő, 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiára,

– tekintettel a Bizottságnak „Az európai óceánügyi paktum” című, 2025. június 5-i közleményére (COM(2025)0281),

– tekintettel az „Uniós cselekvési terv: A tengeri ökoszisztémák védelme és helyreállítása a fenntartható és reziliens halászat érdekében” című, 2023. február 21-i bizottsági közleményre (COM(2023)0102),

– tekintettel a „Fenntartható halászat az Európai Unióban: az aktuális helyzet és a 2026-ra vonatkozó iránymutatások” című, 2025. június 6-i bizottsági közleményre (COM(2025)0296),

– tekintettel a „Versenyképességi iránytű az EU számára” című, 2025. január 29-i bizottsági közleményre (COM(2025)0030),

– tekintettel a Balti-tenger térsége tengeri környezetének védelméről szóló, 1974. évi egyezményre (a Helsinki Egyezmény), amely 2000. január 17-én lépett hatályba, valamint a Balti-tengeri Környezetvédelmi Bizottságra, amely Helsinki Bizottság (HELCOM) néven is ismert,

– tekintettel a balti-tengeri cselekvési tervre és a HELCOM tengerbe dobott vegyi lőszerekkel kapcsolatos megállapításaira,

– tekintettel az Európai Unió Bíróságának a C-330/22. sz., Friends of the Irish Environment CLG kontra Minister for Agriculture, Food and the Marine, Ireland[12] ügyben 2024. január 11-én hozott ítéletére,

– tekintettel a Parlament Halászati Bizottsága által kért, „The multiannual plan for the Baltic Sea – A change in management needed” [A Balti-tengerre vonatkozó többéves terv – Változásra van szükség az irányításban] című háttérelemzésre, amelyet a Kohéziós,

---

11 HL C, C/2025/809, 2025.2.11., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/809/oj.

12 ECLI:EU:C:2024:19.

Mezőgazdasági és Szociálpolitikai Főigazgatóság 2025 augusztusában tett közzé[13],

– tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatának az „Evaluation of the Baltic Sea Multiannual Plan Regulation – European Implementation Assessment” [A balti-tengeri többéves tervről szóló rendelet értékelése – európai végrehajtás-értékelés] című, 2025. szeptemberi tanulmányára,

– tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Europe’s environment and climate: knowledge for resilience, prosperity and sustainability” [Európa környezete és éghajlata: tudás a reziliencia, a jólét és a fenntarthatóság érdekében] című, 2025. szeptember 29-i jelentésére,

– tekintettel a HELCOM „State of the Baltic Sea 2023 – Third HELCOM holistic assessment 2016-2021” [A Balti-tenger 2023. évi helyzete – A HELCOM harmadik holisztikus értékelése (2016–2021)] című, 2023. október 31-i jelentésére,

– tekintettel az államok által az ENSZ fenntartható fejlődési céljai, nevezetesen a 3., 6. és 14. fenntartható fejlődési cél keretében tett kötelezettségvállalásokra,

– tekintettel a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) „Baltic Sea ecoregion – Ecosystem Overview” [Balti-tengeri ökorégió – Ökoszisztéma-áttekintés] című, 2024. november 26-i jelentésére (az ICES 2024. évi szakvéleményének 7.1. szakasza),

– tekintettel az ICES „Workshop on ICES reference points (WKREF1)” [Az ICES referenciapontjairól szóló munkaértekezlet (WKREF1)] című, 2022. évi jelentésére[14],

– tekintettel az ICES „Workshop on ICES reference points (WKREF2)” [Az ICES referenciapontjairól szóló munkaértekezlet (WKREF2)] című, 2022. évi jelentésére[15],

– tekintettel az ICES „Workshop on guidelines and methods for the design and evaluation of rebuilding plans for category 1-2 stocks (WKREBUILD2)” [Munkaértekezlet az 1–2. kategóriába tartozó állományok helyreállítási terveinek megtervezésére és értékelésére

---

13 Háttérelemzés – „The multiannual plan for the Baltic Sea – A change in management needed”, Európai Parlament, Kohéziós, Mezőgazdasági és Szociálpolitikai Főigazgatóság, Regionális Fejlesztési, Mezőgazdasági és Halászati Tematikus Főosztály, 2025. augusztus.

14 Az ICES tudományos jelentései. 4:2.

15 Az ICES tudományos jelentései. 4:68.

vonatkozó iránymutatásokról és módszerekről (WKREBUILD2)] című, 2023. évi jelentésére[16],

– tekintettel a Bizottság Közös Kutatóközpontjának „Scientific Technical and Economic Committee for Fisheries (STECF) – The 2025 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF-25-03 & STECF-25-07)” [Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) – 2025. évi éves gazdasági jelentés az uniós halászflottáról (HTMGB-24-03 és HTMGB-24-07)] című, 2025. novemberi jelentésére,

– tekintettel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testületnek a változó éghajlattal összefüggésben az óceánokról és a krioszféráról szóló, 2019. szeptemberi jelentésére,

– tekintettel a Kopernikusz tengerikörnyezet-monitoring szolgáltatásának „A Kopernikusz óceánok állapotáról szóló jelentésének 9. kiadása” című, 2025. szeptemberi jelentésére,

– tekintettel a Potsdami Éghajlat-változási Kutatóintézet „Planetary Health Check 2025: A Scientific Assessment of the State of the Planet” [A bolygó állapotfelmérése 2025-ben: Bolygónk állapotának tudományos értékelése] című, 2025. szeptember 24-i jelentésére,

– tekintettel az ENSZ Környezetvédelmi Programja (UNEP) „Options for Ecosystem-based Adaptation (EBA) in Coastal Environments: A Guide for environmental managers and planners” [Az ökoszisztéma-alapú alkalmazkodás (EBA) opciói a part menti környezetekben: Útmutató környezetvédelmi vezetők és tervezők számára] című 2016. évi jelentésére,

– tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének a Balti-tengerbe süllyesztett vegyi lőszerekről szóló 1612(2008) számú határozatára és az azt kísérő, 2008. április 28-i jelentésre,

– tekintettel a Bizottság Tengerügyi és Halászati Főigazgatóságának és az ICES-nek az „Adaptive science and coordinated governance for cross-sector action towards Baltic Sea recovery” [Adaptív tudomány és összehangolt irányítás a Balti-tenger helyreállítását célzó ágazatközi intézkedések terén] című, 2025. szeptember 18-i közös nyilatkozatára,

– tekintettel a Halászati Bizottság „Munkadokumentum az (EU) 2016/1139 rendelet végrehajtásáról (a balti-tengeri többéves állománygazdálkodási terv)” című, 2025. április 28-i jelentésére,

16 Az ICES tudományos jelentései. 5:112.

– tekintettel az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet Európai Belvízi Halászati és Akvakultúraágazati Tanácsadó Bizottsága kárókatonára vonatkozó európai gazdálkodási tervének 2025. áprilisi keretére,

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A10-0121/2026),

A. mivel az EU balti-tengeri halászatra vonatkozó többéves terve (a balti-tengeri többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendelet) hozzájárult a halászatból eredő terhelés fenntartásához a maximális fenntartható hozam (MFH) szintjén, miközben a balti-tengeri ökoszisztémát érő környezeti terhelés növekedett; mivel annak ellenére, hogy az elmúlt néhány évben jelentősen csökkent a halászati erőkifejtés, egyes halállományok állapota a halászati tevékenységen túlmutató terhelések – többek között az eutrofizáció, a tengeri energiatermelés, a ragadozók hatásai, a szennyezés, az élőhelyek pusztulása és az ökoszisztémák éghajlatváltozás miatti változásai – összessége miatt romlott, ami jelentős társadalmi-gazdasági következményekkel járt a halászati ágazat számára;

B. mivel 2023-ban a Balti-tenger, a Kelta-tenger és az Északi-tenger ökorégiói az átlagos halászati nyomást a maximális fenntartható hozam szintje alá csökkentették, és a halászati mortalitás 54%-kal, 48%-kal, illetve 23%-kal maradt el a maximális fenntartható hozamra vonatkozó céloktól a 2003-as célérték feletti szintekhez képest; mivel az uniós balti-tengeri flották 2022-ben 267 000 napot töltöttek tengeren, ami 2021-hez képest 8%-os csökkenést jelent, és 2013 óta a legalacsonyabb szintet jelenti;

C. mivel a balti-tengeri közönségestőkehal-állományok továbbra is rendkívül rossz állapotban vannak, és az előrejelzések szerint rövid távon nem javulnak, annak ellenére, hogy a célzott halászatot 2019 óta lezárták; mivel az ICES becslése szerint a balti-tengeri közönségestőkehal-állományok továbbra is lassan fognak fejlődni, ami az előző évekhez képest csökkenő tendenciát jelent, többek között a kedvezőtlen környezeti feltételek miatt; mivel a közönséges tőkehalat még mindig „járulékos fogásként” fogják ki;

D. mivel a lazac- és pisztrángállományok nem tartoznak a Balti-tengerre vonatkozó többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendelet hatálya alá; mivel fontos összefüggések vannak a lazac- és pisztrángállományok, valamint a heringállományok között, különös tekintettel az élelmiszer-ökoszisztémákra; mivel 2022 óta az ICES azt tanácsolja, hogy állítsák le a kereskedelmi és rekreációs célú lazacfogásokat a fő medencében, mivel vegyes halászat folyik, és mivel a lazacot több folyami állományból, többek között veszélyeztetett állományokból is kifogják;

E. mivel a kisüzemi part menti halászat a Balti-tengeren működő hajók 92%-át teszi ki, amelyek a teljes tömeg 7%-át rakodják ki, de a

kirakodott érték 22%-át teszik ki, ami jelentős gazdasági és társadalmi előnyökkel jár, tekintettel e flottaszegmens átlagon felüli hozzáadott értékére; mivel a halászat nagymértékben függ attól, hogy a közös halászati politikával és a fenntarthatóan kezelt halállományokkal összhangban rendelkezésre áll-e nagy mennyiségű halbiomassza, amely kritikus fontosságú az ágazat gazdasági életképessége szempontjából;

F. mivel a balti-tengeri kisüzemi part menti halászflotta a nagyobb piaci szereplőkhöz képest kisebb halászati kvótákhoz fér hozzá, ami a kisüzemi szegmensek és halászati vállalkozásaik marginalizálódásához vezet;

G. a KHP-rendelet 17. cikke szerint „a tagállamok a számukra rendelkezésre álló halászati lehetőségek kiosztása során átlátható és objektív – többek között környezeti, társadalmi és gazdasági jellegű – kritériumokat alkalmaznak”;

H. mivel a Bizottság Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottságának (HTMGB) értékelései szerint a Balti-tengeri régióban a kisüzemi halászok bruttó hozzáadott értéke a balti-tengeri többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendelet hatálybalépése óta drasztikusan csökkent, veszélyeztetve az élelmezésbiztonságot és növelve az EU importfüggőségét; mivel az EU-ból származó halellátás csökkenése növeli a nem uniós országokból származó behozataltól való függőséget, és gyengíti a piac rezilienciáját; mivel a Balti-tengeren folyamatosan csökken az aktív halászhajók száma;

I. mivel a balti-tengeri part menti közösségek megerősítése és a helyi halászat, különösen a kisüzemi halászat támogatása szintén elengedhetetlen e függőség csökkentéséhez és a balti-tengeri partvidék gazdasági és társadalmi fenntarthatóságának biztosításához;

J. mivel a rekreációs célú horgászati ágazat fogásairól és bruttó hozzáadott értékéről – beleértve a tengeri rekreációs célú horgászatot is – a halászati ellenőrzésről szóló rendelet folyamatban lévő végrehajtása során rendszeres tájékoztatás készül[17]; mivel a rekreációs célú horgászat a monetáris szemponton túl is jelentős társadalmi és gazdasági értékkel bír, és a horgászok hozzájárulhatnak a helyreállítási erőfeszítésekhez és a természetvédelemhez; mivel a rekreációs célú horgászat jelentős hatást gyakorolhat a halászati erőforrásokra, és ezért a

---

17 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2842 rendelete (2023. november 22.) az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint az 1967/2006/EK és az 1005/2008/EK tanácsi rendelet, továbbá az (EU) 2016/1139, az (EU) 2017/2403 és az (EU) 2019/473 európai parlamenti és tanácsi rendelet halászati ellenőrzés tekintetében történő módosításáról (HL L, 2023/2842, 2023.12.20., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj).

tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy azt a közös halászati politika célkitűzéseivel összeegyeztethető módon folytassák; mivel a hobbihorgászok is a tengerek biológiai erőforrásainak jogszerű felhasználói;

K. mivel a rekreációs célú tengeri horgászati ágazat társadalmi-gazdasági értékének legutóbbi uniós szintű értékelése 2017-re nyúlik vissza, és annak ajánlásait még nem hajtották végre annak érdekében, hogy teljes mértékben kiaknázzák az ebben az alacsony hatású tevékenységben mint az uniós kék gazdasági stratégia elismert összetevőjében rejlő lehetőségeket; mivel a rendelkezésre álló adatok azt mutatják, hogy becslések szerint 8–10 millió uniós polgár foglalkozik rekreációs horgászattal; mivel a balti-tengeri régióban ez jelentős társadalmi-gazdasági tevékenységet jelent, amely mintegy 1,5 milliárd EUR gazdasági hozzájárulást generál, és több mint 14 000 teljes munkaidős egyenértéknek megfelelő munkahely létrehozását támogatja;

L. mivel a Balti-tenger több ezer család megélhetésének és kulturális identitásának alapját képezi; mivel a halászat a régió évszázados társadalmi, kulturális és gazdasági örökségének részét képezi; mivel a halászati korlátozásokat oly módon kell végrehajtani, hogy azok ne tegyék lehetetlenné egy olyan helyi part menti vállalkozás működtetését, amely friss halat biztosít a fogyasztók számára az élelmezésbiztonság garantálása és a halászattal kapcsolatos foglalkozások esetleges eltűnésének elkerülése érdekében, és következésképpen ne eredményezzék azt, hogy a lakosok elhagyják a part menti területeket;

M. mivel a Balti-tengert számos, ember okozta terhelés sújtja, beleértve a globális felmelegedést, a fennmaradó szennyezést, a vegyi lőszereket, az eutrofizációt, a változó környezeti feltételeket és a hosszú távú romlást, és különösen sérülékeny, mivel batimetrikusan sekély tengermedencéje genetikailag egyedi fajokkal rendelkezik, amelyek alkalmazkodtak a természetesen alacsony sótartalmú és oxigénszintű brakkvízben való élethez, valamint az Északi-tengerrel való korlátozott vízcseréje és erős vertikális rétegzése miatt; mivel ezek a sajátos feltételek a regionális sajátosságokhoz igazított irányítási megközelítéseket tesznek szükségessé; mivel a balti-tengeri halállományok tovább csökkentek e nyomások – többek között a ragadozók egyensúlyhiánya – miatt is, amelyek hatással voltak az állománypótlódásra, miközben az elmúlt néhány évben jelentősen csökkentették a halászati erőkifejtést; mivel a Bizottság elismeri, hogy a helyreállítás és a hosszú távú fenntarthatóság támogatása érdekében foglalkozni kell ezekkel a további környezeti kihívásokkal;

N. mivel a többszörös, egymást átfedő terhelések – beleértve a halászati tevékenységet, a mezőgazdaságot, az erdőkből érkező lefolyást, az eutrofizációt, az oxigénhiányt, a vegyi szennyezést és a tengeri

ragadozók növekvő populációit, valamint a szennyvízkibocsátást – jelentős nyomást gyakorolnak az ökoszisztémára a tápanyagok és a szerves anyagok feldúsulása és a táplálékhálózat megzavarása révén; mivel ez a balti-tengeri ökorégió egészében érinti a halászatot; mivel előrelépés történt a tápanyagbevitel és a veszélyes anyagok csökkentése terén, ugyanakkor az együttes hatás továbbra is hatással van a halállományokra, a lárvák és a fiatal halak túlélésére, és e tekintetben további erőfeszítésekre van szükség;

O. mivel a tengeri szélerőműparkok a tengeren a leggyorsabban növekvő iparágak közé tartoznak, és az előrejelzések szerint a kapacitás jelentősen növekedni fog; mivel a tengeri szélerőműparkok előnnyel járnak, például menedéket nyújtanak a halfajok számára, ugyanakkor a fejlettségi szakasztól, a helyszíntől és a kialakítástól függően a biológiai sokféleséget is veszélyeztetik;

P. mivel a meglévő uniós jogszabályok kezdetben sikeresnek bizonyultak az uniós vizek nitrogénszintjének csökkentésében, és hozzájárultak a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv céljainak eléréséhez, amelyek magukban foglalják az ember okozta eutrofizáció, különösen annak káros hatásainak minimalizálását;

Q. mivel a tengervíz globális éghajlatváltozás által előidézett és a szárazföldi tevékenységek által súlyosbított felmelegedésének hatásai különösen gyorsan hatnak a Balti-tengeren, mivel a Balti-tenger felmelegedése kétszerese a globális óceáni átlagnak, és várhatóan további széles körű és többnyire ismeretlen következményekhez vezet, beleértve az oxigénhiányt és a halpopulációk jövőbeli szaporodási ciklusának és eloszlásának folyamatos zavarát;

R. mivel fontos, hogy a Bizottság és a tagállamok teljes mértékben végrehajtsák az összes vonatkozó uniós jogszabályt a Balti-tengeren, és javítsák a HELCOM regionális tengeri egyezmény cselekvési tervének végrehajtását a balti-tengeri ökoszisztéma összeomlásának kezelése érdekében;

S. mivel a 2026-ra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek (TAC) meghatározásakor a tagállamok egyensúlyba hozták a környezeti fenntarthatóságot a társadalmi-gazdasági fenntarthatósággal, megőrizve a tevékenység minimális szintjét, ugyanakkor fenntartva a halállományok helyreállításának támogatását; mivel egyes balti-tengeri halállományok állapota a halászati erőkifejtés jelentős csökkentése ellenére is romlik; mivel a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv előírja a tagállamoknak a jó környezeti állapot kiegyensúlyozott táplálékhálózatok és egészséges állományok révén történő elérését, valamint azt, hogy foglalkozzanak a szennyező anyagok, az eutrofizáció, az invazív fajok, a tengeri hulladék, az energiatermelésből eredő szennyezés – köztük a víz alatti zaj –, valamint az éghajlatváltozás okozta problémákkal;

T. mivel a Balti-tenger esetében a Bizottság, miután kikérte az ICES szakvéleményét, járulékos fogási kvótákat javasol – és a tagállamok is ilyen kvótákat határoznak meg –, bár az ICES teljes halászati tilalmat javasol;

U. mivel a közös halászati politikában rögzített, az egymást követő évek közötti rugalmasságra vonatkozó meglévő szabályok hatással vannak a fenntartható kvótagazdálkodásra; mivel a Tanács egyes esetekben úgy döntött, hogy az állományok kritikus helyzete miatt nem él ezzel az opcióval; mivel a Balti-tenger esetében iránymutatásra van szükség, különösen a kritikus állapotban lévő állományok esetében;

V. mivel a balti-tengeri halászatban továbbra is problémát jelent a téves jelentéstétel vagy a meg nem felelés bármely esete, és ezt a felülvizsgált halászati ellenőrzési rendelet végrehajtása révén megfelelően kezelni kell;

W. mivel a Balti-tengeren a kirakodási kötelezettség hatékony végrehajtása továbbra is gyakorlati kihívások előtt áll; mivel a tagállamoknak a közös halászati politika és a halászati ellenőrzésről szóló rendelet rendelkezéseivel összhangban kell eljárniuk, beleértve annak elektronikus távellenőrzésre vonatkozó rendelkezéseit is;

X. mivel a halászati kvóták mindössze egy évre történő meghatározása akadályozza a gazdasági, beruházási és foglalkoztatási tervezést a halászati ágazatban; mivel a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken alapuló többéves döntéshozatali keret stabilabb irányítást tenne lehetővé;

Y. mivel a balti-tengeri barna delfin a kihalás szélén áll, és ezen emlősök közül csak néhány száz maradt a Balti-tenger középső részén[18]; mivel ezt a fajt folyamatosan fenyegeti a „járulékos fogásként” történő kifogás, a környezeti szennyező anyagok, a zsákmány kimerülése és a víz alatti zaj miatti zavarás;

Z. mivel a takarmányhalak létfontosságú szerepet játszanak a tengeri táplálékhálózatokban és a balti-tengeri ökoszisztémákban;

AA. mivel a balti-tengeri régióban 1995-ben engedélyezték a halliszt és halolaj előállítására irányuló halászatot, amikor a kivételeket eredetileg csak akkor engedélyezték, „ha az ilyen halászat nem jár visszafordíthatatlan ökológiai károk kockázatával”, amint azt az Európai Unió tagállamai, valamint a Norvég Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság közötti, a Norvég Királyságnak, az Osztrák Köztársaságnak, a Finn

18 https://helcom.fi/wp-content/uploads/2025/06/Red-List-II-species-2025.pdf.

Köztársaságnak és a Svéd Királyságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés körvonalazza[19];

AB. mivel számos balti-tengeri tagállam a közös halászati politika keretében rendelkezésre álló egyéni átruházható kvótarendszereket vezetett be; mivel ez a nagy piaci szereplőknek kedvezett; mivel az állomány szerkezetére gyakorolt hatást elsősorban az alkalmazott halászeszközök és halászati technikák határozzák meg;

AC. mivel a balti-tengeri többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendelet hatékonysága az átfogó ökológiai és társadalmi-gazdasági célok elérése terén nagyon korlátozott volt; mivel a halállományok referenciaszint feletti helyreállításának elmaradása, az ökoszisztéma-szempontok gyenge integrációja és az elővigyázatossági megközelítés elégtelen alkalmazása a kvóták meghatározásakor aláásta az előrehaladást; mivel a holisztikus szakpolitikai megközelítések hiánya tovább bonyolította a további romlás elkerülésére és a reziliensebb Balti-tenger támogatására irányuló munkát; mivel a regionális együttműködés hozzáadott értéke alacsony, a tagállamok kevés közös ajánlást kezdeményeztek, és az uniós halászati szabályok regionalizációs rendelkezéseit nem használják fel arra, hogy a gazdálkodási intézkedéseket a Balti-tenger sajátosságaihoz igazítsák; mivel az összes érdekelt féllel való együttműködés és szerepvállalás nem volt elégséges;

AD. mivel egyes fajok értékelése és tudományos szakvélemények a Balti-tenger sajátos és dinamikusan változó környezeti feltételeivel összefüggésben az állomány szaporodási kapacitásának és teljes állományméretének strukturális túlbecslését eredményezték, ami súlyosan érinti a balti-tengeri halászati ágazat erőforrásait, valamint gazdálkodási és működési kapacitását, ami azt mutatja, hogy az adott tengermedencéhez jobban igazodó megközelítésekre van szükség;

AE. mivel a Bizottság által az ICES-től a Balti-tengerre vonatkozóan kért szakvélemény mindeddig nem kérte olyan környezeti tényezők – többek között az oxigénhiány vagy az élelmiszerek rendelkezésre állása – figyelembevételét, amelyek hatással lehetnek az állományok állapotára, és nem tartalmazta kellőképpen a kockázati megfontolások kiemelésének szükségességét sem; mivel a kérelmeket folyamatosan javítani kell, beleértve az adatok bizonytalanságának ICES általi jobb közlését is, hogy azok jobban tükrözzék az értékelések minőségét;

AF. mivel a gazdaságilag hasznosított állományok populációinak és alpopulációinak genetikai szerkezete nem teljesen ismert, és azt az ICES-nek tovább kell vizsgálnia, például a balti-tengeri tagállamokhoz intézett adatkérések révén, a régió releváns populációstruktúráira vonatkozó tudásbázis javítása érdekében;

---

19 HL C 241., 1994.8.29., 9. o.

AG. mivel az ICES 2025 szeptemberében a Bizottság Tengerügyi és Halászati Főigazgatóságával együtt kijelentette, hogy a Balti-tenger esetében „az egyes fajok hagyományos egységes kezelése már nem elegendő a megfigyelt összetett helyzetek kezeléséhez”;

AH. mivel a HELCOM környezeti kockázati térképeket dolgoz ki az eutrofizáció, az anoxia és a mérgező fenéküledékek által különösen veszélyeztetett területekre vonatkozóan, amelyek tájékoztatást nyújtanak arról, hogy hol kell prioritásként kezelni a védett területek létrehozását és az esetleges halászati tilalmi időszakokat;

AI. mivel a Balti-tengerre vonatkozó tudományos szakvéleményeket javítani kell a halállomány méretének és termelékenységének túlbecslése, az indokolatlan fogási korlátok és az üzleti bizonytalanság elkerülése érdekében;

AJ. mivel az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdésével összhangban a teljes kifogható mennyiségek (TAC) és egyéb halászati lehetőségek meghatározásáról szóló határozatok a Tanács és ily módon a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartoznak; mivel ezeknek a döntéseknek teljes mértékben figyelembe kell venniük a legújabb tudományos adatokat és a balti-tengeri régió környezeti feltételeinek sokféleségét;

AK. mivel egyes nem uniós országok, köztük Kanada, Új-Zéland és Ausztrália az EU-hoz képest eltérő, tudományosan megalapozott gazdálkodási rendszereket alkalmaznak, amelyek eltérő mértékű elővigyázatossági szintűek;

AL. mivel a hatékonyan kezelt és jól összekapcsolt védett tengeri területek értékes eszközök az éghajlatváltozás mérséklése, valamint az olyan tágabb célok szempontjából, mint a biológiai sokféleség, a reziliencia és az ökoszisztémák egészsége; mivel a növényzettel borított part menti ökoszisztémák, például az ártéri mocsarak és a tengerifű-mezők (part menti kék szén ökoszisztémák) helyreállítása a fokozott szénmegkötés révén hozzájárulhat az éghajlatváltozás mérsékléséhez;

AM. mivel a balti-tengeri többéves állománygazdálkodási terv 5. cikkének végrehajtása a teljes kifogható mennyiségre vonatkozó döntések, a technikai szabályok és a korrekciós intézkedések tekintetében nem volt elegendő; mivel amennyiben intézkedéseket hoztak „annak biztosítása érdekében, hogy az érintett állomány szintje gyorsan visszaálljon a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szint fölé”, azok nem érték el céljukat;

AN. mivel bár a balti-tengeri többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendelet célja, hogy egy regionalizált megközelítés keretében kiigazítandó rugalmas keret legyen, ezek a változások korlátozott sikert arattak, részben a vonatkozó jogszabályok korlátozott végrehajtása miatt is;

AO. mivel a balti-tengeri többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendeletben említett számos uniós rendelet előírja a kockázatok elkerülésének, valamint az egészséges állományok és ökoszisztéma-összetevők értékelésének módját;

AP. mivel a balti-tengeri nyílt tengeri fajoknak az intenzív növekedés és az ívás előtti energiatartalék-felhalmozás időszakában folytatott téli halászata gyengíti az állományok szaporodási képességét, mivel a megfelelő táplálkozástól megfosztott nőstények kevesebb és kevésbé fejlett ikrát állítanak elő, ami korlátozza a szaporodás sikerét és akadályozza a populáció helyreállítását;

AQ. mivel 2023-ban a Parlament saját kezdeményezésű jelentése a védett tengeri területek pragmatikus és kiegyensúlyozott megközelítésére szólított fel, elismerve a méret, fajok és természetvédelmi célkitűzések terén mutatott sokféleségüket, hangsúlyozta, hogy el kell kerülni az univerzális megközelítést, és kiemelte, hogy ezeknek a politikáknak gondosan mérlegelniük kell a part menti közösségekre gyakorolt társadalmi-gazdasági hatást, eseti alapon a rendelkezésre álló legjobb tudományos bizonyítékokon kell alapulniuk, és biztosítaniuk kell a halászok aktív bevonását a védett tengeri területek kialakításába és kezelésébe;

AR. mivel a teljes kifogható mennyiségekre vonatkozó uniós döntéshozatali rendszer jelenleg különbséget tesz a célfajok kezelése és más fajok védelmi szükségletei között, miközben az egészséges ökoszisztéma-állapot elérése és fenntartása érdekében elővigyázatos megközelítés alkalmazására törekszik;

AS. mivel a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvben meghatározott funkcionális ökoszisztéma megköveteli, hogy a tengeri táplálékhálózatok valamennyi eleme – amennyiben ismertek – normális abundanciával és sokféleséggel, valamint olyan szinten jelenjen meg, amely képes biztosítani a fajok hosszú távú abundanciáját és teljes reprodukciós kapacitásuk megőrzését, a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv I. mellékletében foglaltaknak megfelelően;

AT. mivel az UNEP meghatározása szerint az ökoszisztéma-alapú gazdálkodás „az emberi tevékenységeknek, valamint az ökoszisztémákra és a természeti erőforrásokra gyakorolt hatásuknak a teljes ökoszisztéma figyelembevétele alapján történő kezelése”;

AU. mivel a TAC-határozatokkal kapcsolatos előkészítő megbeszélésekre a Balti-tengeri Halászati Fórumon (BALTFISH) kerül sor; mivel a regionalizáció lehetővé teszi az EU tengeri medencéinek rugalmas kezelését; mivel a BALTFISH képes „közös ajánlásokat” előterjeszteni az észszerűsítendő konkrét intézkedésekre vonatkozóan;

AV. mivel a balti-tengeri halászati ágazat hosszú távú fenntarthatósága a környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi célkitűzések integrációjától függ, biztosítva, hogy a gazdálkodási intézkedések megőrizzék a foglalkoztatást, a regionális kohéziót és az élelmiszer-ellátást a part menti területeken; mivel a regionális és helyi ismeretek, beleértve a halászok és a part menti közösségek ismereteit is, a hatékony gazdálkodás alapvető elemét képezik;

AW. mivel különböző szakpolitikai és tudományos jelentések kiemelik a döntéshozatal jobb és koherensebb megközelítésének és egy teljes mértékben holisztikus megközelítés alkalmazásának szükségességét; mivel a „Balti-tengerünk” konferenciák alkalmából tett miniszteri nyilatkozat[20] célja egy ilyen megközelítés elérése volt; mivel e konferenciák és a nyilatkozat konkrét eredményei korlátozottak voltak, különösen a környezetvédelmi jogszabályok végrehajtása terén elért előrehaladás tekintetében;

AX. mivel az európai óceánügyi paktum, amely egy óceánügyi jogszabályra irányuló, küszöbön álló jogalkotási javaslatot jelent be, holisztikus keretet kíván biztosítani a meglévő óceánpolitikák közötti összefüggések és prioritások tisztázásához;

AY. mivel a Bizottság és a tagállamok nem tettek megfelelő lépéseket a Balti-tenger ökoszisztémáinak további veszélyekkel, például a szennyezéssel, az eutrofizációval és az éghajlatváltozással szembeni védelme és helyreállítása érdekében; mivel az ilyen nyomás határokon átnyúló és kumulatív jellegű, és ezért nemzetközi és uniós szinten összehangolt fellépést igényel; mivel az alacsony környezeti hatású és alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdasági tevékenységekre való átállás hozzájárulhat az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz;

AZ. mivel a természetes ragadozók a balti-tengeri ökoszisztéma részét képezik; mivel a Balti-tengeren növekszik egyes védett fajok, például a kúpos fókák (*Halichoerus grypus*) és a kárókatonák (*Phalacrocorax carbosinensis*) populációja; mivel a fókák és kárókatonák jelentős hatást gyakorolhatnak a fiatal tőkehalak túlélésére, különösen a Balti-tenger nyugati részén élő közönséges tőkehal esetében, valamint az akvakultúrára és a halászeszközökre; mivel a tudományos bizonyítékok azt mutatják, hogy ezek többnyire helyi faj- és állományspecifikus hatást gyakorolnak a halpopulációkra; mivel a balti-tengeri halállományok helyreállítása érdekében a halállományokat érintő valamennyi tényezőt figyelembe kell venni; mivel a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú megközelítésének környezeti tényezőket is magában kell foglalnia; mivel e

---

20 https://commission.europa.eu/document/download/486161f4-241f-4388-b10e-22f4711acd16_en?filename=ministerial_declaration_our_baltic_conference.pdf.

kölcsönhatások kezeléséhez célzott és hatékony, a rendelkezésre álló legjobb tudományos eredményeken és az összes érdekelt féllel folytatott párbeszéden alapuló irányítási intézkedésekre van szükség; mivel a kárókatonák által a halállományokra, a halászatra és az akvakultúrára gyakorolt növekvő hatás enyhítését célzó európai kárókatonaállomány-gazdálkodási terv elfogadása tekintetében a Parlament egy sor lehetséges intézkedést vázolt fel a kárókatona-populációk által támasztott jelenlegi kihívások kezelésére;

BA. mivel a Bizottság jelenleg értékeli az Európai Unió fókatermék-szabályozását; mivel a Bizottság nyilvános konzultációja során határozott vélemény alakult ki a fókatermékek forgalomba hozatala ellen, és aggályok merültek fel a fókavadászattal[21] kapcsolatban;

BB. mivel a második világháború vége óta több tízezer tonna, veszélyes anyagokat – többek között vegyi harcanyagokat, például kén-mustárt (mustárgázt), könnygázt és bénító hatású görcsöt előidéző anyagokat – tartalmazó hagyományos és vegyi fegyver fokozatosan bocsát ki veszélyes vegyi anyagokat a tengeri környezetbe a progresszív korrózió eredményeként, ami a tengeri környezet szennyeződéséhez, az ökoszisztémák károsodásához és a biológiai sokféleség csökkenéséhez vezet, valamint veszélyt jelent az emberi egészségre és a tengertől függő gazdasági tevékenységekre, beleértve a halászatot, a szállítást, a nyersanyag-kitermelést és a tengeri energia fejlesztését;

BC. mivel a vegyianyag-tároló létesítményekből való szivárgás a Balti-tenger nagy részének gyors szennyeződéséhez vezethet, ami meghaladná az egyes országok képességeit, és összehangolt választ igényelne az EU részéről;

BD. mivel a balti-tengeri tengerfenék helyreállításához – beleértve a vegyi fegyverek, mérgező rakományok és radioaktív anyagok eltávolítását is – hosszú távú és pénzügyileg biztonságos tervre van szükség uniós szinten;

BE. mivel a balti-tengeri halállományokkal való fenntartható gazdálkodást megnehezítik az Oroszország általi adatszolgáltatás elmulasztásából eredő adathiányok is, ami növeli a tudományos bizonytalanságot és aláássa a hatékony regionális halászati gazdálkodást;

BF. mivel Oroszország egyoldalúan dönt a kvótákról, figyelmen kívül hagyva a tudományos szakvéleményeket és következetesen a maximális fenntartható hozamot meghaladó kvótákat állapítva meg,

---

21 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14031-Trade-in-seal-products-fitness-check-of-EU-rules/public-consultation_hu.

potenciálisan kockáztatva a balti-tengeri halállományok helyreállítását;

BG. mivel Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborúja óta fokozódott Oroszország úgynevezett árnyékflottájának tevékenysége; mivel ez a flotta elavult hajókat üzemeltet, amelyek nem felelnek meg a biztonsági normáknak, és amelyeket nyersolaj és kőolajtermékek a Balti-tengeren keresztül történő szállítására használnak, minimális figyelmet fordítva a biztonsági, környezetvédelmi és szabályozási előírásokra, komoly kockázatot jelent a tengeri környezetre és a regionális halászatra, mivel a hajók elöregedtek és rosszul karbantartottak, valamint aggályokat vet fel a halászattal kapcsolatban a balti-tengeri halállományok szükséges helyreállításával és a Balti-tenger általános biztonságával összefüggésben, ami katasztrofális következményekkel járhat egy olyan olajszennyezés esetén, amely a régió valamennyi országát érintheti;

Sürgős intézkedések

1. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tudományosan megalapozott megközelítést és az érdekelt felekkel folytatott hatékony konzultációt alkalmazva biztosítsák az összes rendelkezésre álló jogi és irányítási eszköz hatékony felhasználását, beleértve a célzott intézkedéseket is, a balti-tengeri halállományok további csökkenésének megelőzése érdekében;

2. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együtt értékelje a kvóták balti-tengeri flottaszegmensek közötti elosztásának alakulását, és állapítsa meg, hogy van-e ok-okozati kapcsolat az erőforrásokra nehezedő nyomás és a halászati lehetőségek nemzeti elosztási politikája között;

3. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a Balti-tengerre vonatkozó többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendelet végrehajtása során térjenek át a halállományok helyreállítási és újjáépítési szakaszára, és a halállományokat érintő valamennyi stressztényező kezelése érdekében a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján hozzanak intézkedéseket és hajtsanak végre fellépéseket, valamint hozzanak egyéb, lehetséges, egymással összefüggő intézkedéseket más uniós vagy nemzeti jogszabályok alapján; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fent említett helyreállítási és újjáépítési szakasz végrehajtása során mérlegeljék a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteken alapuló korrekciós intézkedéseket, például egyes balti-tengeri állományok célzott halászatának felfüggesztését a többéves állománygazdálkodási tervben előírtak szerint, elkerülve az olyan intézkedéseket, amelyek alááshatják a part menti közösségek társadalmi-gazdasági stabilitását, hogy az emberi fogyasztás

kielégítésére irányuló halászati tevékenységek fenntarthatóak maradjanak;

4. felszólít szociális és pénzügyi támogatás mozgósítására, beleértve az érintett közösségek támogatását, a helyi beruházásokat, az ideiglenes kompenzációt és a halászoknak nyújtott áthidaló támogatást az uniós szabályokkal összhangban az indokolatlan nehézségek megelőzése és a kulturális örökség megőrzése érdekében; megjegyzi, hogy míg az ideiglenes intézkedések az azonnali ökológiai aggályokat kezelik, a végleges megszüntetést szolgáló eszközöket úgy alakították ki, hogy hosszú távon a halászati lehetőségekhez igazítsák a halászati kapacitást; ezért felszólít a támogatási rendszerek keretében a tevékenységek ideiglenes és végleges beszüntetésének egyértelmű szétválasztására; elismeri, hogy a balti-tengeri halászati kis- és középvállalkozások nem részesültek megfelelő gazdasági kompenzációban a célzott tőkehalhalászat 2019. évi megszüntetése óta elszenvedett veszteségekért; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy célzott balti-tengeri halászati helyreállítási és átállási alapot a flotta szerkezetátalakításának, a technológia korszerűsítésének, a fajspecifikus halászati tilalmak által okozott veszteségek kompenzálásának, valamint a part menti halászközösségek és kulturális örökségük megőrzésének támogatására;

5. hangsúlyozza, hogy az állomány helyreállítására vonatkozó intézkedéseknek figyelembe kell venniük a Balti-tenger egyedi és medence-specifikus hidrológiai és kémiai viszonyait, vagyis hogy egy félig zárt brakkvízről van szó, amelyet korlátozott vízcsere, oxigénhiányos övezetek és tartós üledékszennyezés jellemeznek, amelyek kifejezetten erre a medencére jellemzőek, és nem hasonlíthatók össze más uniós tengeri medencék hidrológiai és kémiai viszonyaival;

6. sürgeti a Tanácsot, hogy fogadjon el olyan teljes kifogható mennyiségeket, amelyek teljes mértékben összhangban vannak az elővigyázatossági megközelítéssel, figyelembe véve a balti-tengeri ökoszisztéma sebezhetőségét, a társadalmi-gazdasági tényezőket, a halállomány lassú regenerálódási ütemét, valamint a tudományos szakvélemények bizonytalanságát; felszólítja a Bizottságot, hogy a jelenlegi többéves állománygazdálkodási terv értékelésekor gondosan vegye figyelembe a társadalmi-gazdasági szempontokat; hangsúlyozza, hogy a KHP-rendelet 2. cikkében meghatározottak szerint kiegyensúlyozott megközelítésre van szükség a környezeti és társadalmi-gazdasági tényezők között;

7. hangsúlyozza, hogy a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteken alapuló többéves kvóták meghatározása időt adhat balti-tengeri ökoszisztémáknak a regenerálódásra, és biztosíthatja a vállalkozások számára a beruházások tervezéséhez, a foglalkoztatás fenntartásához és a kikötői infrastruktúra karbantartásához,

valamint a halászati ágazat generációs megújulásának támogatásához szükséges stabilitást; hangsúlyozza, hogy az elhúzódó szabályozási instabilitás tőkekivonáshoz, a termelési kapacitás csökkenéséhez és a családi halászati vállalkozások eltűnéséhez vezet, ami visszafordíthatatlan társadalmi-gazdasági veszteséget jelent a balti part menti közösségek számára; hangsúlyozza, hogy az ilyen irányítási intézkedések kidolgozásának magában kell foglalnia az érdekelt felekkel folytatott hatékony, időben történő és szisztematikus konzultációt;

8. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy mivel a Balti-tengerre vonatkozó többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendelet nem teljesítette az ökológiai és társadalmi-gazdasági célkitűzéseit, fontolják meg a közös halászati politika 12. és 13. cikke szerinti intézkedések bevezetését, amennyiben a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények ilyen intézkedések szükségességét jelzik, és az intézkedések előkészítéseként elemezzék az érintett halászati tevékenységek – többek között a rekreációs célú halászat – beszüntetésével járó költségeket és előnyöket, figyelembe véve az elmaradt bevételeket, a megélhetést, az élelmezésbiztonságot és a cselekvés elmulasztásának jövőbeli költségeit;

9. felszólít a balti-tengeri hering- és sprattállományok visszafordíthatatlan ökológiai károsodásának megelőzésére az e fajokat célzó part menti és kisüzemi halászat hosszú távú életképességének biztosítása és a tengeri táplálékhálózatok védelme érdekében; úgy véli, hogy a tudományos szakvélemények alapján sürgősen fontolóra kell venni az érintett állományok regenerálódását lehetővé tévő szünetek elrendelését mindaddig, amíg az újabb tudományos bizonyítékok nem támasztják alá az állományok egyértelmű és tartós regenerálódását;

10. e tekintetben kiemeli, hogy ahhoz, hogy a korrekciós intézkedések a lehető leghatékonyabbak legyenek, az érdekelt felek megfelelő bevonására van szükség, és célkitűzéseik elérése érdekében a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteken kell alapulniuk; kiemeli továbbá annak lehetőségét, hogy tudományosan megalapozott halállomány-helyreállítási területeket hozzanak létre és ideiglenes halászati tilalmakat vezessenek be a Balti-tengeren, a téli és ívás előtti gyülekezőhelyekre összpontosítva a stabil állománypótlódás és az egészséges korstruktúra fenntartása érdekében, valamint passzív és aktív helyreállítási intézkedéseket hozzanak, többek között az ívó- és halbölcsőhelyeken, összhangban a vonatkozó uniós környezetvédelmi jogszabályok rendelkezéseivel; kiemeli annak fontosságát, hogy ezeket az intézkedéseket a vonatkozó uniós rendelkezésekkel összhangban megfelelő és időben történő kompenzáció kísérje;

11. emlékeztet az EU kötelezettségvállalásaira és célkitűzéseire a védett tengeri területek kiterjedése és hatékonysága tekintetében; ösztönzi

a hatékony gazdálkodási intézkedések megfelelő végrehajtását a jelenlegi balti-tengeri védett tengeri területeken, valamint további védett tengeri területek kijelölését az uniós kötelezettségvállalásokkal összhangban; kiemeli, hogy ezeket olyan helyeken jelöljék ki, ahol a tudományos értékelések szerint kritikus élőhelyek vagy ívóhelyek vannak; rámutat, hogy hatékony gazdálkodási intézkedésekre van szükség, amelyeket össze kell kapcsolni a szelektív és alacsony környezeti hatású halászeszközökre irányuló kísérleti projektekkel, amelyek az Északi-tengeren és a Skagerrakban végrehajtott sikeres kezdeményezésekből merítettek ötleteket;

12. kiemeli annak fontosságát, hogy a régióban fenntartsák a korlátozott mennyiségeket kirakodó, életképes kisüzemi halászatot, lehetővé téve számukra, hogy az állománymegújulás szakaszaiban is működjenek; emlékeztet a felülvizsgált halászati ellenőrzési rendelet vonatkozó rendelkezéseire, valamint azok teljes körű és hatékony végrehajtására; hangsúlyozza, hogy ezek a halászatok alapvető fontosságúak a megélhetés, a hagyományos ellátási láncok rezilienciája és a part menti halászközösségek munkahelyeinek megőrzése szempontjából, és különleges társadalmi és kulturális értéket képviselnek; rámutat, hogy e halászatok megerősítése nagyobb hozzáadott értéket teremthet a helyi gazdaságok számára; kiemeli a fenntartható fejlődés három pillérének fontosságát a közös halászati politika 2. cikkével összhangban;

13. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezeljék prioritásként a kisüzemi part menti halászok társadalmi-gazdasági helyzetének javítását; kiemeli a halászati lehetőségek és a halászati övezetek fontosságát a part menti területeken a kis piaci szereplők számára; kiemeli, hogy a tagállamok a közös halászati politika 17. cikkével összhangban nemzeti kvótakiosztásuk, valamint a szelektív és alacsony környezeti hatású halászeszközökbe történő beruházások révén érhetik el ezeket a javulásokat; felhívja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy értékeljék és adott esetben hajtsák végre a balti-tengeri halászatra vonatkozó, a hajók hosszán és a halászeszközök típusán alapuló differenciált hozzáférési szabályokat, különösen a nagy méretű ipari hajók által a kis- és közepes méretű családi vállalkozásokra és a part menti közösségekre gyakorolt versenykényszer korlátozása érdekében;

14. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy erősítsék tovább a kirakodási kötelezettség végrehajtását a Balti-tengeren zajló illegális visszadobás kezelése érdekében, elismerve, hogy működőképes intézkedésekre van szükség a szelektivitás támogatása és a nem szándékos fogások csökkentése érdekében, és a közös halászati politikával és a halászati ellenőrzésről szóló rendelettel összhangban hajtsák végre az erre vonatkozó rendelkezéseket;

15. kiemeli az európai óceánügyi paktum szerepét a holisztikus megközelítés és a Balti-tenger regeneratív és fenntartható kék gazdaságának előmozdításában, mivel célzott intézkedéseket tartalmaz a halállományok helyreállítására és a környezeti terhelés csökkentésére; megjegyzi, hogy az óceánügyi paktum és a versenyképességi iránytű célkitűzéseinek végrehajtásához megfelelő pénzügyi támogatásra van szükség a hosszú távon életképes, reziliens tengeri gazdaság kialakításához, valamint az innováció, a korszerűsítés, a dekarbonizáció és a digitalizáció előmozdításához;

16. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy csökkentsék az adminisztratív terheket, és biztosítsák a szakpolitikák közötti jobb koordinációt a balti-tengeri régió ökológiai és piaci kihívásokkal szembeni rezilienciájának, versenyképességének és hosszú távú fenntarthatóságának megerősítése érdekében;

17. felhívja a Bizottságot mint a Szerződések őrét, hogy a Szerződésekkel összhangban járjon el azokban az esetekben, amikor a Tanács és a tagállamok megsértik az uniós szabályokat, például a Balti-tengerre vonatkozó többéves állománygazdálkodási terv szabályait;

18. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák az uniós halászati ellenőrzési rendelet teljes körű és hatékony végrehajtását, beleértve a régión belüli fogások téves bejelentésének kezelését és a fogási jelentések pontosságának és megbízhatóságának megerősítését célzó rendelkezéseket is;

A tudományos szakvélemények javítása

19. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a halászati gazdálkodás a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken alapuljon, kiemeli az ICES alapvető szerepét a tudományos koherencia biztosításában, valamint a halászok tudásának jelentőségét; kiemeli az ICES függetlenségének fontosságát; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot annak biztosítására, hogy a naprakész és szükséges tudományos halászati adatok az ICES rendelkezésére álljanak, hogy szakvéleménye tovább javuljon, és időben rendelkezésre tudja bocsátani a magas színvonalú tudományos értékeléseket; felszólítja a Bizottságot, hogy tegye nyilvánosan hozzáférhetővé valamennyi, az ICES-nek benyújtott, tudományos szakvélemény iránti kérelmét, és így lehetőség nyíljon a nyílt párbeszédre;

20. sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul kérje fel az ICES-t, hogy az egyetértési megállapodásról folytatott tanácskozásai során dolgozzon ki további, ökoszisztéma-alapú, több fajra kiterjedő szakvéleményeket, valamint az állományok helyreállítására vonatkozó szakvéleményeket, elismerve a környezeti változékonyságot és a táplálékhálózatok közötti kölcsönhatásokat, vizsgálja meg az ökoszisztéma-alapú referenciapontok és az

ökoszisztémához igazított, a Balti-tengerre és a konkrét fajok közötti kölcsönhatásokra szabott halászati mortalitási adatok használatát, és más vonatkozó uniós szabályokon, például a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelven alapuló kiegészítő mutatókat is vegyen figyelembe, például a nagy halakra vonatkozó mutatókat, valamint az életkor- és méreteloszlásra vonatkozó mutatókat; kiemeli, hogy minden ilyen szakvéleménynek átláthatónak és kiszámíthatónak kell maradnia az ágazat számára, és el kell kerülnie a túlbecslést, amely később indokolatlan fogási korlátokhoz és üzleti bizonytalansághoz vezet;

21. felhívja a Bizottságot, hogy a Balti-tenger esetében kérjen szakvéleményt az ICES-től elővigyázatossági pufferek kialakításáról tekintettel a tudományos szakvélemények bizonytalanságára, valamint az állomány pótlódásának és biomassza alakulásának bizonytalanságára, valamint egy további szakvéleményt a maximális fenntartható hozamot (MFH) meghaladó tartományok használatának mellőzésétől várható hatásokról és annak valamennyi releváns következményéről, elkerülve a társadalmi-gazdasági realitásokat figyelmen kívül hagyó merev vagy automatikus csökkentéseket; hangsúlyozza, hogy az MFH továbbra is az alkalmazkodó és felelős irányítás fontos eszköze; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy kérjen a HTMGB-től a Balti-tengerre vonatkozó társadalmi-gazdasági elemzéseket;

22. felszólítja a Bizottságot, hogy az uniós jog végrehajtására használt valamennyi állományértékelést a B_{MFH} biomassza-referenciapontokra alapozza, a balti-tengeri többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében és a KHP-rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében foglalt célkitűzésekkel összhangban;

23. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a balti-tengeri halállomány-gazdálkodás tartalmazzon a populációkon belüli természetes méret- és koreloszlás helyreállítására vonatkozó célokat, összhangban a KHP-rendelet 2. cikke (5) bekezdésének j) pontjával, amely hivatkozik a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv 1. cikkének (1) bekezdésére, elismerve, hogy az egészséges populációszerkezetek előmozdítják a reprodukciós képességet, az állományok rezilienciáját és az ökoszisztéma stabilitását; ösztönzi nyomonkövetési mutatók és szelektívebb halászati gyakorlatok ágazattal együttműködésben történő kidolgozását, amelyek csökkenthetik a nagyobb és idősebb halak szisztematikus eltávolítását, és jobban védhetik az állomány megújulási potenciálját;

24. felhívja a Bizottságot, hogy az uniós jog, többek között a Balti-tengerre vonatkozó többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendelet végrehajtása céljából kérjen tudományos szakvéleményt az ICES-től, amely figyelembe veszi a releváns környezeti és ökoszisztéma-stresszeket a Balti-tengeren; úgy véli, hogy ennek a

szakvélemények egyéb tényezők mellett egyértelműen ki kell emelnie és tükröznie kell a környezet jelenlegi állapotával kapcsolatos kockázatokat, a szárazföld–tenger kölcsönhatásokat, az éghajlatváltozás miatt megnövekedett bizonytalanságot, valamint a fajok – köztük a releváns ragadozópopulációk – közötti kölcsönhatások hatását; hangsúlyozza, hogy minden szaktanácsnak egyértelműen meg kell jelölnie a bizonytalanság szintjét is;

25. felhívja a Bizottságot, hogy a meglévő egyetértési megállapodás keretében konzultáljon az ICES-szel annak érdekében, hogy ösztönözze a lehalászási szabályokra vonatkozó technikai iránymutatásaik rendszeres frissítését és az állományok értékelési módszereinek független tudományos kritériumokon alapuló további finomítását; fontosnak tartja, hogy az ICES – amikor szakvéleményt ad a Bizottságnak vagy a tagállamoknak – a Balti-tengerre vonatkozó legkorszerűbb megközelítéseket alkalmazza, és hogy a szakvélemények továbbra is tudományosan megalapozottak legyenek, és összhangban legyenek az uniós halászati jogi kerettel; elismeri, hogy ez az ICES-en belül zajló, belső folyamat;

26. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek alapján kezdeményezzék egyes gazdaságilag hasznosított fajok, többek között a hering és a spratt, valamint más gazdaságilag hasznosított fajok balti-tengeri genetikai állományának átfogó feltérképezését, és egészítsék ki a tényalapú szakvéleményeket, hogy megalapozottabb döntések születhessenek a halászati lehetőségekre és a technikai intézkedésekre vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy az ilyen genetikai adatokat az ICES-nek teljes mértékben validálnia kell, és azokat gazdálkodási célokra való felhasználásuk előtt be kell építeni a hosszú távú állományértékelési modellekbe;

27. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a régióra vonatkozó halászati gazdálkodási döntések előkészítése során javítsák az érintett állományok életkorára és méretére vonatkozó kritériumokkal kapcsolatos adatok elérhetőségét és minőségét; kiemeli, hogy az e paraméterekre vonatkozó jobb adatgyűjtésnek támogatnia kell a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv 3. mutatójára vonatkozó 3. kritérium (D3C3) integrálását, amint azt a Balti-tengerre vonatkozó többéves terv 3. cikkének (3) bekezdése előírja;

28. felhívja a Bizottságot, hogy kérje fel az ICES-t, hogy készítsen részletes tudományos elemzést a Balti-tengerre vonatkozó tudományos szakvélemények felhasználásával kapcsolatos jelenlegi uniós megközelítésről; felhívja továbbá a Bizottságot annak biztosítására, hogy a fogási szintekre vonatkozóan kért szakvélemények teljes mértékben tükrözzék az összes vonatkozó jogi követelményt és szakpolitikai célkitűzést, beleértve a közös halászati politikának a 2. cikkben meghatározott célkitűzéseit is; rámutat annak fontosságára, hogy a Bizottság orvosolja az esetleges

hiányosságokat, és konkrét intézkedéseket vázoljon fel arra vonatkozóan, hogy a halászati lehetőségekre vonatkozó, jelenleg rendelkezésre álló szakvéleményeket hogyan lehet kellő elővigyázatossággal úgy felhasználni, hogy az összes vonatkozó jogi követelmény és célkitűzés teljesüljön;

29. ösztönzi a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy a teljes kifogható mennyiségek meghatározása átlátható legyen, és a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken és ismereteken alapuljon, összhangban a Balti-tengerre vonatkozó többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendelet és a KHP-rendelet célkitűzéseivel, valamint az ökoszisztéma-alapú, több fajra vonatkozó szakvéleményekkel, és figyelembe vegye a halászat és a part menti közösségek hosszú távú társadalmi-gazdasági stabilitása közötti kölcsönhatásokat;

30. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az ökoszisztéma-alapú gazdálkodás megértésének a meglévő uniós jogi kereten belüli további elmélyítése során vegyék figyelembe a vonatkozó nemzetközi munkát és fogalommeghatározásokat, beleértve az UNEP munkáját és fogalommeghatározásait is, például a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv 5. cikke (5) bekezdésének a) pontjában említett működő ökoszisztémák tekintetében;

A balti-tengeri halászatot befolyásoló egyéb tényezők

31. kéri, hogy a Bizottság dolgozzon ki tudományosan megalapozott, összehangolt és ágazatközi tervet, amely foglalkozik a Balti-tengert érintő kulcsfontosságú stressztényezőkkel, miközben biztosítja az inkluzív irányítást és a tengeri területrendezést, bevonva az összes érdekelt felet és együttműködve velük;

32. felhívja a Bizottságot, hogy használja ki az óceánokról szóló jogszabályra irányuló, küszöbön álló jogalkotási javaslat nyújtotta lehetőséget a jobb szakpolitikai koordináció és a tengerrel és vízzel kapcsolatos szakpolitikák koherens végrehajtásának támogatására;

33. hatékony éghajlatváltozás-mérséklési és alkalmazkodási intézkedésekre szólít fel az éghajlattal kapcsolatos kockázatok időben történő kezelése, valamint a kockázatok és a költségek megkésett regionális fellépésből eredő megsokszorozódásának elkerülése érdekében;

34. felszólít az uniós környezetvédelmi jogszabályok folyamatos és hatékony végrehajtására, elismerve ugyanakkor, hogy valamennyi érintett ágazat számára fontos, hogy a Balti-tenger és más uniós vizek környezeti terhelésének kezelésére – beleértve a több forrásból származó tápanyagszennyezést is – kiegyensúlyozott és működőképes megoldások szülessenek;

35. felszólít a korszerű szennyvízkezelő üzemekbe, illetve a szennyező anyagok visszatartását és kiszűrését célzó rendszerekbe való beruházások jelentős növelésére, mind a balti-tengeri országokban, mind a Balti-tengerbe torkolló folyók vízgyűjtő medencéiben; hangsúlyozza, hogy a víziközmű- és szennyvízkezelő infrastruktúra átfogó korszerűsítése nélkül a Balti-tenger vizei minőségének javítására irányuló minden erőfeszítés megmarad az üres ígéretek és eredménytelen fellépések szintjén;

36. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a természetes ragadozókkal kapcsolatos bármely megközelítést tudományos ismeretekre és az érdekelt felekkel folytatott konzultációkra alapozzák, beleértve a kárókatonákra és a kúpos fókákra vonatkozó megelőző, helyi alapú és célzott gazdálkodási intézkedéseket, biztosítva, hogy az elfogadott intézkedések hatékonyak legyenek, megfeleljenek az összes jogi kötelezettségnek, és magukban foglalják a megfelelő nyomon követést, a célzott és megfelelő finanszírozást és az érdekelt felek megerősített együttműködését a végrehajtott intézkedések hatékonyságának biztosítása érdekében, beleértve az olyan mérséklési gyakorlatokat is, mint a távol tartó vagy a fizikai gátat képző eszközök alkalmazása;

37. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak sürgős és hatékony intézkedéseket kell hoznia a nagy kárókatona-populációk által a balti-tengeri halállományokra gyakorolt nyomásra válaszul, biztosítva, hogy az intézkedések arányosak, a régiók sajátosságaihoz igazítottak legyenek, és azokat a rendelkezésre álló legjobb tudományos adatokon alapuló hatékony, célzott és helyi igényekre szabott gazdálkodási beavatkozások révén hajtsák végre, ugyanakkor lehetővé téve a tagállamok számára, hogy szükség esetén gyakorlati és helyzetspecifikus enyhítő intézkedéseket alkalmazzanak a helyi hatások hatékony kezelése érdekében, ezáltal támogatva az érintett part menti területeken folytatott halászat hosszú távú fenntarthatóságát;

38. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szorosan kövessék nyomon, hogy hatékonyan végrehajtják-e a súlyosan veszélyeztetett balti-tengeri barna delfin állományának helyreállítására irányuló intézkedéseket, és szükség esetén hozzanak további intézkedéseket a túlélésüket fenyegető fő veszélyek elhárítása érdekében;

39. emlékeztet arra, hogy a balti-tengeri fókapopulációk az 1970-es években a kihalás szélére kerültek;

40. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a balti-tengeri halászatot és akvakultúrát érintő, kárókatonákra vonatkozó uniós gazdálkodási tervre, amely a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken és a tagállami gyakorlatokon alapul, figyelembe véve az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet Európai Belvízi Halászati és Akvakultúraágazati Tanácsadó Bizottsága

(EIFAAC[22]), valamint a korábbi uniós finanszírozású kutatási projektek, például az „INTERCAFE[23]” által nemrégiben javasolt tervet; hangsúlyozza, hogy megelőző intézkedésekre, a veszteségek kompenzálására, valamint uniós és nemzeti forrásokból származó finanszírozásra van szükség;

41. ismét felhívja a figyelmet a Balti-tengerbe dobott, fel nem robbant hadianyag-maradványok jelentette súlyos környezeti és biztonsági kockázatokra; emlékeztet a Balti-tengert szennyező vegyi maradékanyagokról szóló, 2021. április 27-i állásfoglalására, valamint a sikeres CHEMSEA, DAIMON és DAIMON 3 projektekre; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak további összehangolt és gyakorlati intézkedéseket e veszélyes anyagok szisztematikus lokalizálása, értékelése és nyomon követése érdekében, egyes területek rehabilitáció céljából történő kiemelése céljából;

42. kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tegyenek közös erőfeszítéseket a lőszerek és fel nem robbant hadianyag-maradványok azonosításának és a tengerfenékről való eltávolításának biztonságos és költséghatékony módjaira vonatkozó tudományos kutatás támogatása és a bevált gyakorlatok cseréje érdekében, a nagyszabású és összehangolt rehabilitációs fellépések lehetővé tétele céljából;

43. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak összehangolt, hosszú távú, megfelelően finanszírozott uniós programot a Balti-tenger mélyére süllyedt, fel nem robbant hadianyag-maradványok azonosítására, hatástalanítására és eltávolítására;

44. elítéli a balti-tengeri halállományok Oroszország általi felelőtlen, fenntarthatatlan és tudományosan nem megalapozott kiaknázását;

45. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Balti-tengerre vonatkozó kvóták meghatározásakor vegyék figyelembe Oroszország egyoldalú fellépéseit; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra olyan intézkedéseket, amelyek célja, hogy nyomást gyakoroljanak Oroszországra annak érdekében, hogy a kvótákat összhangba hozza a tudományos szakvéleményekkel;

46. határozottan elítéli Oroszország árnyékflottájának növekvő jelenlétét a Balti-tengeren, amely olyan műveleteket folytat, amelyek megkerülik az alapvető szabályozási normákat, növelve az

---

22 https://www.fao.org/fishery/services/storage/fs/fishery/documents/EIFAAC/cormorantsplan/EuropeanManagementPlanforCormorants-April2025.pdf.

23 https://www.ceh.ac.uk/our-science/projects/intercafe.

olajszennyezés és más környezeti veszélyek kockázatát; hangsúlyozza a tengeri ökoszisztémákra, a helyi halászatra és az emberi egészségre gyakorolt lehetséges károkat; aggodalmát fejezi ki továbbá amiatt, hogy az orosz halászati termékek továbbra is a meglévő kereskedelmi csatornákon keresztül jutnak el az uniós piacra, ami rávilágít arra, hogy biztosítani kell minden olyan joghézag tényleges megszüntetését, amely alááshatja az uniós korlátozó intézkedések célkitűzéseit; felszólítja a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra az orosz árnyékflotta elleni küzdelemre irányuló további intézkedéseket, különösen a balti-tengeri régióban; fokozott regionális együttműködést és szigorúbb végrehajtást szorgalmaz e kockázatok csökkentése és a Balti-tenger tengeri erőforrásainak védelme érdekében; kiemeli az Oroszországgal szembeni szankciók teljes körű végrehajtása biztosításának fontosságát;

Jogi változások

47. hangsúlyozza, hogy sürgősen nagyobb erőfeszítésekre van szükség a holisztikus szakpolitikai koordináció, valamint a más szakpolitikai területekre vonatkozó jogszabályok végrehajtásának folytatása és felgyorsítása terén, hogy ne csak a halászati intézkedésekre kelljen támaszkodni, és megelőzhető legyen a part menti közösségek társadalmi-gazdasági állapotának további romlása; tudomásul veszi a „Balti-tengerünk” konferencia keretében tett erőfeszítéseket; ösztönzi a konkrét eredmények irányába történő további előrelépést;

48. sürgeti a Bizottságot, hogy kezdeményezze a balti-tengeri többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendelet értékelését és esetleges felülvizsgálatát annak érdekében, hogy javítsa annak egyértelműségét, koherenciáját és gyakorlati alkalmazását, környezetvédelmi és társadalmi-gazdasági szempontok mentén értékelve annak teljesítményét; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy a keret az esetleges jövőbeli kiigazítását követően is egyszerű, tudományosan megalapozott és az ágazat számára működőképes maradjon;

49. felszólítja a Bizottságot, hogy a balti-tengeri többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendelet esetleges felülvizsgálata keretében értékelje a lazac- és pisztrángállományokat, és szükség esetén tegyen javaslatot arra, hogy azok a járulékos fogások tekintetében a rendelet hatálya alá tartozó különleges állományokként szerepeljenek;

50. attól tart, hogy a balti-tengeri többéves állománygazdálkodási tervről szóló rendeletnek a balti-tengeri regionális együttműködés tekintetében nem volt túl nagy hozzáadott értéke, hiszen többnyire a már meglévő vagy már elindított együttműködési lehetőségeket szilárdította meg; megjegyzi, hogy az ilyen kezdeményezéseket kísérő lassú folyamatok és megnövekedett bürokrácia miatt viszonylag kevés közös ajánlásra irányuló kezdeményezés született a

tagállamok részéről, ami aggasztó jelzés arra vonatkozóan, hogy az uniós halászati szabályok regionalizációs rendelkezéseit nem használják fel arra, hogy a gazdálkodási intézkedéseket a Balti-tenger sajátosságaihoz igazítsák; hangsúlyozza, hogy regionális együttműködésre van szükség a balti országok között, valamennyi érdekelt fél bevonásával;

51. hangsúlyozza, hogy a hatékony balti-tengeri gazdálkodásnak a tagállamok, az összes érdekelt fél, a regionális szervek – például a HELCOM – és a part menti közösségek közötti bizalmon, párbeszéden és regionális együttműködésen kell alapulnia a gyakorlati megoldások és az ismeretek cseréjének előmozdítása érdekében;

52. új, a régiók sajátosságaihoz kiigazított kockázatkezelési megközelítést szorgalmaz;

53. kéri a többéves állománygazdálkodási terv szabályainak pontosítását, hogy a balti-tengeri többéves állománygazdálkodási terv jelenlegi – a Tanács által jóváhagyott – Btrigger védelmi referenciapontja alatti állományok esetében tilos legyen az egymást követő évek közötti rugalmasság;

54. felszólítja a Bizottságot, hogy erősítse meg a balti-tengeri lazacra vonatkozó, tudományos ismereteken alapuló és arányos gazdálkodási intézkedéseket, biztosítva a hering-, spratt- és tőkehalhalászat lazacra gyakorolt ökoszisztéma-hatásainak megfelelő megértését és kezelését; megerősített nyomon követést és kutatást sürget a fenntartható lazacgazdálkodás támogatása érdekében;

55. hangsúlyozza, hogy az uniós halászati gazdálkodásnak az európai tapasztalatokon, tudományos ismereteken és regionális realitásokon kell alapulnia; felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon a balti-tengeri régióhoz igazított szabályokat az olyan intézkedésekre vonatkozóan, amelyeket automatikusan meg kell tenni, amikor az állományok az elővigyázatossági megközelítéssel összhangban meghatározott küszöbértékek alá esnek, és megismétli, hogy az MFH kezelését adott esetben olyan intézkedésekkel kell kiegészíteni, amelyek elsősorban a méret és az életkor alapján differenciálják a fogásokat; úgy véli, hogy inspirációt lehetne meríteni más régiók, például Ausztrália, Új-Zéland, Kanada és az Egyesült Államok gazdálkodási gyakorlataiból, biztosítva ugyanakkor az uniós jogi kerettel való összhangot;

56. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a KHP-rendelet 18. cikkével összhangban erősítsék meg a regionális együttműködést;

57. felszólít konkrét és hatékony intézkedések megtételére, amelyek biztosítják, hogy a Balti-tengeren kifogott halakat egyre inkább közvetlen emberi fogyasztásra szánják, a helyi élelmiszer-ellátási láncok előmozdítása és ösztönzése céljából;

58. megjegyzi, hogy néhány a balti-tengeri régióbeli tagállam, például Németország és Svédország nemzeti intézkedéseket vezetett be a fenékvonóhálós halászat bizonyos tengeri területeken történő korlátozására vagy betiltására;

59. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a Balti-tenger tekintetében javasolja a halliszt és halolaj előállítását célzó, vonóhálós halászat leállítását az állományhelyreállítás szakaszában, valamint a védett tengeri területeken a kitermelési tevékenységek korlátozását; elismeri, hogy a megközelítések a sajátos ökológiai, jogi és társadalmi-gazdasági környezet fényében Unió-szerte eltérőek; ösztönzi a tagállamokat, hogy az érdekelt felekkel, különösen a halászati ágazattal és a part menti közösségekkel együttműködve folytassák az arányos, tudományosan megalapozott megoldások kidolgozását a tengervédelem javítása érdekében, miközben az igazságos átmenet révén biztosítják az uniós halászati ágazat életképességét;

°

° °

60. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.